

Efter de Oplysninger, der foreligger i „Meddelelser fra Landsoverskatteraadet“ Nr. 19, hedder det derom følgende, som den højtærede Formand vil tillade mig at oplæse: „I 1908 var 39,3 pCt. af Gaardmændene ansatte til Formue under 10 000 Kr.; i 1916 derimod kun 17,1 pCt. Procentantallet af Formueansættelserne imellem 10 000 Kr. og 30 000 Kr. var omtrent uforandret, idet i begge Aarene henimod Halvdelen af alle Gaardmændenes Formueansættelser findes i denne Gruppe, medens derimod Antallet af Formueansættelser paa 30 000 Kr. eller mere fra at udgøre 12,5 pCt. af det hele Antal i 1908 steg til 33,6 pCt. i 1916“. Altsaa er der en betydelig Formuestigning baade i den mindre Gruppe, om jeg maa bruge det Udtryk, og i det hele. Der er en betydelig Formuefremgang overalt.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Gerud Jensen: Jeg har med stor Interesse hørt paa den Debat, der nu er ved at ebbe ud. Det Spørgsmaal, som den har drejet sig om, ligger mig som Landmand nær. Der er af flere talt om, hvad der var Kærnepunktet, og jeg synes, at vi er gledet noget væk fra dette. Jeg ser saadan paa det, at det, som er Kærnepunktet ved den Kornlov, som vi nu er i Færd med at vedtage, det er at skaffe det nødvendige Brødkorn til Landets Forsyning til en overkommelig Pris, og der mener jeg, at den højtærede Indenrigsminister, da han talte herom ved Behandlingen af Skattelovforslagene, meget rigtigt sagde saadan: „Hvis vi til det kommende Aar vil have en rimelig Pris paa Rugbrød her i Landet, saa kan det ske paa forskellig Maade, enten ved, at Landbruget afgiver det tilstrækkelige Korn, som er fornødent til Rugbrødet til Befolkningen, til en meget billig Pris, eller derigennem, at Staten giver Tilskud til Nedsættelse af Rugbrødsprisen, eller ved en Kombineret af begge Systemer“. Og det er jo fuldkommen rigtigt. Alle disse Udveje har vi, og de kan bruges alle sammen. Men da vil jeg gerne spørge herfra, om det nu vilde være rigtigt og stemmende med Retfærdighed, hvis denne Nedsættelse af Rugbrødsprisen, for at alle kan faa billigt Brød, skal ske derved, at Landbrugerne alene betaler dertil, altsaa ved at levere Kornet til en billig Pris, som Ministeren har peget paa.

Jeg er da overbevist om, at naar vi retter dette Spørgsmaal her i dette høje Ting, vil vi alle sammen sige: Nej, det retfærdigste er dog det, at enhver efter sin Evne bidrager til at nedsætte Rugbrødsprisen. Det er sikkert, som det ogsaa er sagt her, at der er mange Landbrugere, der har tjent store Penge under Krigen, og de vil selvfølgelig ligesom alle de, der i andre Erhverv har tjent meget, komme til at betale deres Del; men det er lige saa sikkert, at der er mange, mange flere Landbrugere, som det absolut ikke tilkommer at deltage i denne Ekstraskat — saaledes tør jeg maaske kalde det —, som det vil være at give dem for lidt for deres Korn, for at hele Landets Befolkning kan faa billigt Brød.

Indenrigsministeren (Rode): Forskellige af de Udtalelser, som er fremførte baade fra Venstres og konservativ Side, bestyrker min Opfattelse af, at Lovforslaget som Forhandlingsgrundlag vil blive forhandlet videre her i Tinget paa en saadan Maade, at der nok tilvejebringes Enighed om den nødvendige Ordning, og at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) i Aar saa lidt som i Fjor vil have Held med sine Bestræbelser. Det ærede Medlem gav nogle interessante Oplysninger om, hvad der brændte paa Bunden af hans Sind. De var af meget smigrende Karakter og vidnede til fulde om, at han havde realiseret det gamle Krav: Kend dig selv.

Jeg skal om de Bemærkninger, der er fremsatte vedrørende Landbrugsudvalgets Landboforeningsmedlemmers Holdning, endnu kun gøre een Bemærkning. Det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) mente, at jeg havde regnet hans Tilkendegivelse af ikke at ville deltage i Administrationen af Kornloven næste Aar som en Tilslutning til syndikalistiske Metoder. Nej, det har jeg ikke gjort, og det har jeg ikke kunnet gøre. At enkelte Medlemmer erklærer, at de af en eller anden Grund ikke længere ønsker at deltage i et Arbejde, kan aldrig blive nogen Fare for Samfundet, thi der vil altid kunne findes andre til at gøre det. Hvad det ærede Medlem og Landstingsmand Døcker angaar, indtager de en Stilling i den overordentlige Kommission, hvormed der ifølge Loven tillige følger Deltagelse i Landbrugsudvalgets Arbejde, og hvis denne Lov fortsættes, vil der derefter ogsaa paahvile dem fortsat Deltagelse i Landbrugsudvalgets Arbejde, medmindre de ønsker at udtræde af Kommissionen.